

DE LA TÂRGUL DE PE GĂINA

Mămăligă cu tocană
Jocu-mi-te moțocană,
Că-mi dai gură de pomană;
Seara dai la badea gură
Pe sub strașină la șură.

Taie lemne, măi Ioane,
Nu te uita la cucoane,
Că cucoanele-s cucoane
Nu-s de tine măi Ioane.
Taci din gură tu nevestă
Și te cară²⁵ din fereastă
Că de vin cu scurtătoarea²⁶
Zău îți mătur mâncătoarea²⁷.

Capră ciută fără-un corn,
Șapte draci la popa-n horn,
Capră ciută fără coarne
La jupânu-s șapte hoarne,
În tot hornul dracul doarme.

Hop, hop, hop la popa-n pod,
Să mâncăm cârnațu tot,
Iar dacă cârnaț nu-i,
Drac să joace-n podu lui.

---

²⁵ cară - dute, mergi

²⁶ scurtătoarea – scurtătură, lemn de foc

²⁷ mâncătoare - gură

DE LA NEDEIA ȚEBEI

Joacă-mă bade câtva
Și i-ați gură cât îi vrea
Și când auzi buciumu,
Hai că-ți dau cu ferdelu.

Hop în sus și hop în jos,
Badea meu e prea fălos.
Joacă câte trase-mpinse,
Dar de mine nu se prinse,
De mai vine după gură,
Cum î-l iau cu-o scurtătură.

Mândruliță brâu cu flori
Nu merge la șezători,
Unde-s ciurdă de feciori
Și-ți spun multe câte-n nori,
Mai bine vino la noi,
Să ne iubim amândoi.

Frunză verde și o frunzulă
Stau feciorii lângă horă,
Ca și gardu lângă șură.
Frunză verde busuioc
Stau feciorii lângă joc,
Ca tâlharii lângă foc.

DE LA NEDEIA DIN HĂRȚĂGANI

Măi Toadere de colea
Vină până încocea,
Că-ți dă mândra gurița.

Nevăstuță cu bărbat
Aruncă sămânța-n gard
Să crească frunză cât gardu,
Să mi te vadă bărbatu,
Când te vei iubi cu altu,
Să crească foi de trifoi
Să ne iubim amândoi.

Vai ce vremi ajuns-am Doamne !
Toate fetele sunt doamne,
Cu laibere de barșoane
Și cu șurțuri de cartoane
Frați, părinți le mor de foame.

Frunză verde foaie lată,
Dragu-mi fata săracă,
Că cu mâna ei să-mbracă.
Dar fata bogatului
Dă-o-n mâna dracului,
Pe cămăși și pe spatate,
Dă slănină și bucate.

DE LA NEDEIA DIN CRĂCIUNEȘTI

Frunză verde de alun
Dorul mândri-mi este-n sân
S-a băgat, s-a legănat
Și în gânduri m-a legat.

Frunză verde trei bujori
Auziți voi măi feciori,
Când o fi să vă-nsurați
De bogat să nu luați.

Sărută-mă badiu meu,
Batăr nu-s de felul tău,
Nu te iuta că-s micuță,
Că la mulți am fost drăguță.
Eu pe mulți am desculțat
Și pe mulți am încălțat.

De-ar trece primăvara,
Să culegem cânepa,
S-o ducem la topitoare
Să facem la mândra poale
Și rochiță frumoșea,
Să se cunune cu ea.
Rochia-i unsă cu unsoare
Mândra-i negruță de soare.